

trestný čin padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst. 2, alinea druhá, tr.zákona,

a odsuzuje se

za tento trestný čin a sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 tr.zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 21.3.2007, č.j. 3 T 19/2007-133, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.5.2007, č.j. 23 To 340/2007-156, podle § 140 odst. 2 tr.zákona za užití § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (s e d m) let a 6 (š e s t) měsíců**.

Podle § 39a odst. 2, písm. c) tr. zákona se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 35 odst. 2, věta druhá, tr. zákona se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 21.3.2007, č.j. 3 T 19/2007-133, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.5.2007, č.j. 23 To 340/2007-156, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], částku ve výši **3.500,- Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav:

Obžalovaný [redacted] dne 15.1.2007 v době kolem 19.15 hodin v blízkosti domu číslo popisné [redacted] v obci Mydlovary, okres České Budějovice, kam přijel po předchozí domluvě s [redacted], nar. [redacted], jako spolujezdec, společně nejméně s jedním nezjištěným mužem, osobním motorovým vozidlem tovární značky Škoda Favorit, nezjištěné registrační značky, předal vědomě [redacted] jako pravé peníze padělek bankovky české měny (CZK), hodnoty 5.000, sériové číslo B19 219652, vzor 1999, typ C/90, jako platbu za předem dohodnutou odměnu ve výši 1.500,- Kč za poskytnutí erotické služby od zákazníka, údajně italské státní příslušnosti, kterého měl za tímto účelem na stejné místo přivést, přičemž poté, co mu [redacted] na padělek bankovky vrátila na základě předchozí domluvy zpět částku ve výši 3.500,- Kč, z místa rychle odjel a tím způsobil [redacted] škodu ve výši 3.500,- Kč.

Obžalovaný [redacted] v rámci prvotního vyjádření k projednávané trestní věci v přípravném řízení ve své výpovědi učiněné dne 19.3.2007 uvedl, že s [redacted] se seznámil počátkem měsíce dubna 2006 na náměstí Přemysla Otakara II. v Českých Budějovicích, kde rozdávala inzeráty na poskytování erotických služeb. Zhruba tři dny po tomto setkání navštívil [redacted] v jejím privátě v Českých Budějovicích po předchozí telefonické domluvě, kterou inicioval. V průběhu návštěvy se mu jmenovaná svěřila se svojí složitou životní a finanční situací zapříčiněnou především dluhy, nejistým příjmem z poskytování erotických služeb a nutností péče o nezletilou čtyřletou dceru. Následující den byl kontaktován [redacted] se žádostí o pomoc v souvislosti s dluhem u společnosti T-Mobile a vůbec se zajištěním činnosti jejího privátu, kde poskytovala erotické služby, neboť poměrně často byly jejími zákazníky osoby pod vlivem alkoholu. Obžalovaný jí tedy vyhověl, a proto se často zdržoval na privátu (ve vedlejší místnosti) a byl

připraven poskytnout [REDACTED] pomoc, pakliže by nastala situace, kdy by byla obtěžována svými klienty. Obžalovaný podotkl, že měl proto přehled o počtu zákazníků, kterým [REDACTED] poskytovala své erotické služby, a množství vydělaných finančních prostředků.

Obžalovaný [REDACTED] k návštěvám u [REDACTED] v jejím privátě v Českých Budějovicích doplnil, že většinu času trávil s její nezletilou dcerou, kterou měla v jednom případě, v jeho nepřítomnosti, použít při poskytování svých erotických služeb. Postupem doby se obžalovaný setkal s rodiči [REDACTED] a při jedné z návštěv se na konci měsíce srpna (rok neuveden) seznámil s [REDACTED], sestrou [REDACTED], a jejím milencem albánské národnosti [REDACTED], se kterým žila v Rakousku. Při setkání v bydlišti rodičů [REDACTED] v obci Zahájí mu [REDACTED] měl při rozhovoru ukázat dvě falešné české pětitisícové bankovky, které měl obdržet v Kaplici, přičemž o způsobu a okolnostech jejich získání měla povědomost, podle jeho vyjádření, i [REDACTED]. Jejich rozhovoru s [REDACTED] nebyl nikdo přítomen. Tři dny po této návštěvě si po příchodu do privátu [REDACTED] v Českých Budějovicích v dětském pokoji všiml, že její dcera má mezi hračkami peníze, které mu ukázal [REDACTED]. K jeho dotazům [REDACTED] potvrdila, že jsou to peníze od [REDACTED], a proto ji upozornil na to, aby tyto peníze nikomu neukazovala. Zhruba po měsíci si znovu při jedné z návštěv, kdy měl krátkou slovní rozepru s [REDACTED], protože po něm chtěla vrátit finanční prostředky za její věci, které dal do zástavy, v dětském pokoji opět všiml dvou pětitisícových bankovek od [REDACTED]. Jednu z těchto bankovek si vzal, poskládal „na malou kostičku“ a uložil do peněženky, kde ji měl až do Vánoc, aniž by ji však komukoli ukazoval. Z obav, aby se těchto peněz nedotkla jeho manželka a dcera, bankovku nakonec spálil.

V další části výpovědi obžalovaný zevrubně popisoval pomoc [REDACTED] při stěhování do Zahájí k jejím rodičům počátkem měsíce ledna roku 2007, když musela vyklidit pronajaté prostory v Českých Budějovicích, jakož i okolnosti, za kterých mu ukázala v měsíci lednu 2007 (nevzpomněl si na to, zda to bylo na počátku či konci tohoto měsíce) nemovitost ve stejné obci, kde provozuje erotické služby (zde mu dobrovolně a zdarma poskytla orální sex). Obžalovaný také připomněl nejen žádost [REDACTED] a [REDACTED] směřovanou k jeho osobě na převzetí celého dluhu jejich rodiny ve výši 260.000,- Kč, kterou nakonec neakceptoval, ale i vyhrožování ze strany [REDACTED] při druhé lednové návštěvě po poskytnutí orálního sexu v Zahájí hrozbou z jeho trestního stíhání, pokud dluh rodiny nepřevzme. Obžalovaný k tomuto setkání s [REDACTED] doplnil, že se do Zahájí dostavil na podkladě telefonátu [REDACTED] vztahujícímu se k okolnostem převzetí dluhu. Z těchto příčin v pozdních večerních hodinách přicestoval motorovým vozidlem Škoda Favorit, kávové barvy, zřejmě se slovenskou registrační značkou, do Zahájí. Vozidlo řídil jeho kamarád slovenské státní příslušnosti, se kterým pracoval na stavbě, avšak neznal jeho jméno. Obžalovaný rovněž zmínil, že po vyhrožování ze strany [REDACTED] mu sdělila, že ji mají navštívit zákazníci z Českých Budějovic (Češi a Italové), a proto odjel do Českých Budějovic. Cestou (byl již u obchodního domu Globus v Českých Budějovicích) přijal od [REDACTED] telefon, ve kterém mu vyhrožovala, že ho „půjde udat policajtům“ a od té doby ji neviděl a přestal s ní komunikovat. Od [REDACTED] přijal pouze jeden telefonní hovor, na komunikaci formou SMS zpráv si nevzpomněl, přičemž s ohledem na to, že v té době užíval tři mobilní telefony (v době výslechu již byly prodány), tak nebyl schopen určit, na který z těchto telefonů hovor přijal, stejně tak nebyl schopen si vybavit jím užívaná telefonní čísla.

Přestože obžalovaný ve své výpovědi nijak nespécifikoval charakter hrozby pronesené [REDACTED] (doslova uvedl „nahraje na mne takovou boudu, že sa z toho zeseru, že zčernám“), tak již druhý den poté měl podle svého vyjádření navštívit příslušníka Policie ČR, a to

kpt. Hovorku, kterého upozornil na to, že [REDAKCE] „na něho udělá boudu s falešnými penězma, které pocházejí z Kaplice, kde je tiskárna“. Obžalovaný si postěžoval, že policisté jeho oznámení nevěnovali potřebnou pozornost, odkázali ho na příslušnou složku Policie ČR, a proto vyčkával, že ho tato složka policie (oddělení hospodářské kriminality), kterou ani nekontaktoval, vyzve k podání vysvětlení. Protože vysvětlení orgány činnými v trestním řízení od jeho osoby požadováno nebylo a při jeho zadržení dne 7.3.2007 mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, vyslovil podivení nad prací policistů, které označil za své kamarády.

Obžalovaný kategoricky na závěr své výpovědi popřel, že by se dotkl bankovky specifikované ve výroku usnesení o zahájení trestního stíhání, a proto na této bankovce nemohou být otisky jeho prstů. Navíc v té době nebyl v České republice, protože pobýval od 4.1.2007 do 15.2.2007 ve Slovenské republice u své matky. Deklaroval, že pravdivost jeho tvrzení lze doložit zprávou české i slovenské policie, kterou byl kontrolován nejen ve vlaku, ale i na nádraží, neboť jeho osobní údaje z pasu si zapisovali do počítače. Po celou uvedenou dobu pobýval na Slovensku a nikam neodcestoval. Zopakoval, že padělek [REDAKCE] nedal a falešné peníze, kterými disponoval [REDAKCE], v ruce nedržel. Padělky z hlediska kvality hodnotil jako velmi nekvalitní, neboť na první pohled bylo zřejmé, především pro rozmazanou barvu, že se jedná o nepravé bankovky.

V průběhu přípravného řízení bylo obžalovanému [REDAKCE] umožněno opětovně se vyjádřit k obvinění, které mu bylo kladeno za vinu, a obžalovaný dne 20.6.2007 této možnosti využil. V úvodu své obsáhlé výpovědi upřesnil, že při setkání s [REDAKCE] viděl u něho zhruba 40 ks padělků pětistícových bankovek, které měl kupovat v Kaplici, kde s ním sám byl, za částku 2.000,- Kč za kus (platbu uskutečňoval v eurech). Falešnými bankovkami měl [REDAKCE] v Maďarsku a Rumunsku na trhu platit při nákupu cigaret. S [REDAKCE] komunikoval maďarsky a česky, neboť oběma těmito jazyky [REDAKCE] hovořil a on sám navštěvoval maďarské školské zařízení.

Po předstření zprávy Služby cizinecké a pohraniční policie, vztahující se ke kontrolovaným a odbavovaným osobám dne 4.1.2007 a hraničním přechodům se Slovenskou republikou, odpověděl, že v Hranicích na Moravě nikdy nebyl, a pokud dříve vypověděl, že přes tento hraniční přechod cestoval do Slovenské republiky, tak se zmýlil. Cestoval přes hraniční přechod Starý Hrozenkov směrem na Trenčín. Po předstření zprávy Úřadu práce v Českých Budějovicích, z níž je patrné, že dne 11.1.2007 a 18.1.2007 byl osobně přítomen na jednání u tohoto úřadu, zareagoval vyjádřením, že dne 11.1.2007 nemohl být na této instituci, neboť byl na Slovensku, avšak 18.1.2007 přítomen na úřadu byl, neboť ze Slovenska se vrátil již dne 17.1.2007, nikoli tedy 15.2.2007, jak uvedl ve své původní výpovědi. Rozpor ve výpovědi, shodně jako v předchozím případě, odůvodnil tím, že se spletl v datumech.

Po předstření odborného vyjádření (kriminalistická daktyloskopická expertiza), z jehož závěrů se podává, že na padělané bankovce, kterou vydala [REDAKCE], je otisk palce jeho levé ruky, setrval na svém původním vyjádření, že žádnou padělanou bankovku [REDAKCE] nepředal. Pakliže byl ztotožněn otisk jeho prstu na této bankovce, tak tento byl zajištěn podvodným jednáním orgány činnými v trestním řízení, které z minulosti disponují jeho otisky prstů. Zcela spontánně obžalovaný v této souvislosti doplnil, že pětistícová bankovka byla [REDAKCE] podána Italem přes okno vozidla Škoda Favorit, neboť mu to [REDAKCE] telefonovala. Vzápětí však dodává, že seděl vpředu, aby svoji výpověď ihned změnil a uvedl, že vše viděl, neboť stál venku.

V další části výpovědi obžalovaný [REDAKCE] změnil své původní vyjádření v části vztahující se k návštěvě [REDAKCE] v průběhu měsíce ledna v obci Zahájí a ohledně okolností poskytování sexuálních služeb [REDAKCE]. Bez bližšího

časového zařazení, z pohledu určení konkrétního měsíce a dne, uvedl, že v zastavárně v ulici Na Mlýnské stoce v Českých Budějovicích, kde chtěl dát do zástavy svůj zlatý řetízek za částku 10.000,- Kč až 12.000,- Kč, potkal tři osoby, z nichž jeden měl být italské státní příslušnosti. Zástava nakonec realizována nebyla, neboť když na něj přišla řada, tak mu bylo zaměstnancem zastavárny řečeno, že v tento den již zástavy realizovány nebudou a zastavárnu zavřel. S těmito osobami poté společně navštívil restauraci Malý pivovar v Českých Budějovicích a k jejich žádosti společně odjeli všichni osobním motorovým vozidlem tovární značky Škoda Favorit, hnědé barvy, s registrační značkou města Lučenec ve Slovenské republice, k [REDACTED]. Obžalovaný doplnil, že majitelem a řidičem vozidla byla osoba slovenské státní příslušnosti, kterou znal z rómského turnaje ve fotbale a na náměstí v Českých Budějovicích, v blízkosti restaurace Malý pivovar, ji potkal náhodně. Ještě před odjezdem obžalovaný [REDACTED] telefonicky objednal erotické služby u [REDACTED]. Před příjezdem na benzínovou čerpací stanici ve Zlivi zastavili u bankomatu České spořitelny a.s., kde tři muži, se kterými se seznámil v zastavárně, vybrali peníze. Ne benzínové čerpací stanici ve Zlivi tyto tři osoby zůstaly a on společně s majitelem vozidla odjel za [REDACTED], která čekala u autobusové zastávky. Domluvil s ní cenu 1.500,- Kč na hodinu za každého z klientů, tedy celkem 4.500,- Kč, a proto poslal známého ze Slovenska pro „klienty“ na čerpací stanici do Zlivi; [REDACTED] mu mezitím poskytla zdarma sexuální služby. Posléze přijal telefonický hovor od jednoho z mužů, který uměl nejlépe česky, z něhož pochopil, že mají na benzínové čerpací stanici problém, a proto se na ni vrátil společně se známým ze Slovenska, který pro něj přijel. Zde uhradil útratu ve výši zhruba 270,- Kč, kterou však nemohl zaplatit nikdo z třech mužů, neboť všichni disponovali bankovkami v nominální hodnotě 5.000,- Kč a obsluha čerpací stanice neměla na vrácení. Potom všichni odjeli zpět do Zahájí k [REDACTED], kde jeden z mužů využil erotických služeb [REDACTED] v nemovitosti vlastněné její sestrou [REDACTED], zatímco všichni ostatní čekali v autě. Tento muž se zhruba za dvacet minut vrátil, sdělil ostatním, že kvalita služeb neodpovídá ceně, a proto muž italské státní příslušnosti, který seděl vzadu, stáhl zadní okno, podal jí bankovku v hodnotě 5.000,- Kč. Protože [REDACTED] neměla drobné, odešla domů a zhruba po třech až čtyřech minutách se vrátila a vydala jim peníze (obžalovaný konkrétní finanční obnos neuvedl, pouze podotkl, že „vrátila jim ty peníze, co měla vrátit“). Všichni pak společně odjeli do Českých Budějovic. Obžalovaný dále zmínil telefonický hovor, který přijal od [REDACTED], kdy mu zvýšeným hlasem vyhrožovala, verbálně ho urážela a po ukončení hovoru v tomto jednání pokračovala i prostřednictvím SMS zpráv. Domníval se, že důvod jejího jednání spočívá v poskytnutí erotických služeb pouze jednomu ze třech slíbených klientů. Po předestření výpovědi z přípravného řízení pouze lakonicky poznamenal, že si je vědom toho, které skutečnosti jsou podstatné a navíc policejní komisař „dobře ví“, že za toto jednání bude odsouzen.

Obžalovaný ve své výpovědi v rámci hlavního líčení nejprve setrval na svých vyjádřeních z přípravného řízení, a pokud vypovídal ke skutečnostem, k nimž se vyjadřoval v obou výpovědích v přípravném řízení, tak se přiklonil vždy k poslední nabídnuté verzi. Obžalovaný [REDACTED] nabídl soudu novou verzi vztahující se k otisku prstu na falešné bankovce předložené orgánům činným v trestním řízení svědkyní [REDACTED]. Podle této nové verze byl otisk palce jeho levé ruky na bankovce zjištěn, protože při návštěvě [REDACTED] odstrčil jednu bankovku v dětském pokoji, když viděl, jak si s nimi její dcera [REDACTED] hraje. Převzetí druhé falešné bankovky, její složení a následné spálení obžalovaný nerozporoval a v tomto směru na výpovědi setrval. Pokud tyto skutečnosti v přípravném řízení neuvedl, tak to bylo pouze z toho důvodu, že nevěděl, jak se má k celé věci „postavit“. Navíc se jedná o bankovku, kterou měl předat [REDACTED] po poskytnutí erotických služeb. Tím se krajský soud dostává k další změně výpovědi obžalovaného vztahující se k jeho setkání s třemi muži v zastavárně Na Mlýnské stoce. Obžalovaný oproti původní výpovědi odlišně uvedl, že ze zastavárny Na Mlýnské stoce se tři muži „rozjeli“ do bankomatu České spořitelny na náměstí, kde vybrali peníze a posléze odešli do Malého pivovaru. Následně v další verzi vypustil události,

kteř se měly odehrát na benzínové čerpací stanici ve Zlivi, neboť všichni měli odjet z Českých Budějovic přímo k [REDAKCE]. Obžalovaný v této souvislosti doslova uvedl: „Já jsem ty tři chlapy přivezl k [REDAKCE], všechno se odehrálo tak, jak mělo, oni zaplatili 1.500,- Kč...“. Teprve „za nějaký čas“ přijal od [REDAKCE] telefonický hovor se žádostí, aby k ní přijel, a proto opět společně se známým ze Slovenska odjel k [REDAKCE]. Zde mu mělo být vyhrožováno, že v důsledku nepřevzetí dluhů na něj „zahraje takový tunel, že se z toho zesere“.

V ostatním obžalovaný setrval na tehdejší výpovědi, tedy co do okolností odjezdu ze Zahájí a snaze oznámit věc orgánům činným v trestním řízení. Obžalovaný poznamenal, že na 99 % nebyl informátorem Policie ČR, avšak nevyloučil, že s „něčím“ policii pomohl, s „něčím“ naopak nikoli, aniž by uvedl podrobnosti k jednotlivým případům.

Po těchto vyjádřeních, která krajský soud zcela záměrně popisuje chronologicky, obžalovaný k dotazům státního zástupce nejprve upřesnil a poté znovu změnil svoji výpověď. Uvedl totiž, že v zastavárně Na Mlýnské stoce byl zřejmě dne 10.1.2007 v 16.50 hodin a ze třech osob, o kterých hovořil, byl pouze jeden cizinec, a to Albánc nebo Jugoslávec. Ihned ovšem následně vypověděl, že řetízek prodal Italovi za 10.000,- Kč, aby k dotazu na počet bankovek, v jakých mu byla kupní cena uhrazena, odpověděl, že se jednalo o částku ve výši 12.000,- Kč a byly mu předány dvě bankovky nominální hodnoty 5.000,- Kč a jedna v nominální hodnotě 2.000,- Kč. Následně nabídl soudu v podstatě třetí verzi odjezdu těchto mužů k [REDAKCE]. Podle jeho dalšího vyjádření všechny tři osoby odjely zhruba v 18.30 hodin k [REDAKCE] a on s nimi nejel a šel domů. K [REDAKCE] jel teprve následující den s uvedeným [REDAKCE], o kterém se zmiňoval již v předchozích výpovědích. Po předstření všech rozporů v jeho výpovědích, především ve vztahu k výpovědím z přípravného řízení, obžalovaný zareagoval vyjádřením, podle něhož byla výpověď z přípravného řízení ze dne 20.6.2007 zapsána policistou, byť skutečnosti v ní uvedené nevypověděl a on výpověď pouze podepsal. Toto tvrzení ovšem ihned korigoval vyjádřením, že se s policistou, který ho vyslyšel, pohádal, protože byl přesvědčen o jeho vině, a proto „blábolil nesmysly“. Potvrdil tedy, že skutečnosti uvedené v této výpovědi sdělil policistovi, nicméně vědomě lhal. Za jedinou pravdivou a směrodatnou výpověď proto označil prvotní vyjádření z přípravného řízení. Vyjádření obžalovaného k citovaným rozporům a výpovědi ze dne 20.6.2007 však nebylo konečné, neboť v závěru svého výslechu obžalovaný připustil rozdíl v jednotlivých výpovědích v rozsahu předstřeném státním zástupcem, aby potvrdil, že policejní komisař psal vše, co on uvedl a nic si nevymyslel. Za rozdíly ve výpovědích se omluvil, znovu potvrdil směrodatnost prvotního vyjádření v této trestní věci a odůvodnil rozpory zmateností, délkou trestu odnětí svobody, který má vykonat a nepříznivými zprávami z domova.

V průběhu projednání trestní věci před soudem požádal obžalovaný dne 14.12.2007 o doplňující výslech, v rámci něhož se nejprve stručně vyjádřil k osobním poměrům, jeho pracovnímu zařazení ve výkonu trestu odnětí svobody a nevěrohodnosti výpovědi svědkyně [REDAKCE]. Upřesnil výpověď z hlavního líčení, když uvedl, že [REDAKCE] žádnou bankovku nepodařoval, a pokud uvedl, že ano, tak nepochopil otázku. Zdůraznil, že nemohl vyndat peníze jednou rukou z peněženky, která je uzavíratelná na patent, nikoli na suchý zip, jak uvedla svědkyně [REDAKCE], a demonstroval tuto skutečnost formou vyšetřovacího pokusu podle § 104c tr.řádu.

Krajský soud konstatuje, že obžalovaný byl státním zástupcem postaven před soud, neboť měl vědomě předat [REDAKCE] jako pravé peníze padělek bankovky české měny v nominální hodnotě 5.000. Krajský soud z těchto příčin zaměřil dokazování na zjišťování, kde, kdy, kým a proč byla předána orgánům činným v trestním řízení výše uvedená padělaná bankovka, která je součástí spisového materiálu a za jakých okolností byla získána osobou, která ji policistům

předala.

K okolnostem získání falešné pětistícové bankovky se vyjadřovala zevrubně svědkyně [redacted], která opakovaně, tedy nejen v přípravném řízení, ale i u hlavního líčení, uvedla, že předmětnou bankovku získala od obžalovaného [redacted] poté, co jí byla telefonicky kontaktována s tím, že jí přiveze zákazníka italské státní příslušnosti, kterému za 1.500,- Kč poskytne erotické služby. Svědkyně uvedla, že obžalovanému zavolala z pevné telefonní stanice své matky na mobilní telefon po obdržení textové zprávy od obžalovaného o tom, že má pro ni zákazníka, aby s ním upřesnila charakter a částku za poskytované erotické služby. Domluvili se na částce 1.500,- Kč za hodinu, a proto odešla do nemovitosti vlastněné její sestrou [redacted], kde poskytuje erotické služby a čekala na obžalovaného a zákazníka. Po chvíli se dostavil pouze obžalovaný, s nímž od ukončení telefonického hovoru komunikovala formou SMS zpráv, který jí sdělil, že zákazník má pětistícovou bankovku. Domluvili se proto, že obžalovaný dojde pro uvedenou bankovku, ona si půjčí od matky hotovost ve výši 3.500,- Kč, aby mu mohla vrátit. Když se vracela od matky zpět do domu, kde vykonávala erotické služby, všimla si, že obžalovaný již byl zpět a seděl na místě spolujezdce ve vozidle Škoda Favorit, béžové barvy, jehož registrační značku nepoznala, neboť když se k vozidlu blížila, tak se zhasla přední světla. Kromě řidiče nezaregistrovala ve vozidle další osoby, neboť na místě, kde vozidlo stálo, bylo velmi špatné osvětlení (pouze z nedaleké teplárny). Obžalovaný [redacted] vystoupil z vozidla, vyndal peněženku a z té vytáhl pětistícovou bankovku, kterou jí předal a dotázal se jí, zda mu vrátí nazpět. Po převzetí bankovky mu vrátila 3.500,- Kč (1.500,- Kč činily předplacené erotické služby pro Itala), na což obžalovaný zareagoval nasednutím do vozidla a důrazně výzvě k řidiči k odjezdu, načež z místa rychle odjeli. V průběhu hlavního líčení svědkyně upřesnila, že se domnívá, že na bankovku sáhl obžalovaný jednou rukou, avšak neví, kterou, nicméně z peněženky ji vyndával holýma rukama. Nevzpomněla si však, jakým způsobem bankovku držel, neboť na místě byla velmi špatná viditelnost z důvodu nefunkčního veřejného osvětlení (svítilo pouze světlo z teplárny). Svědkyně [redacted] poznamenala, že již cestou domů nabyla podezření, že, s ohledem na okolnosti rychlého odjezdu obžalovaného a obrácený tisk na rubu bankovky, se jedná o falešnou bankovku, v čemž se utvrdila teprve po příchodu domů, kde si bankovku mohla dobře prohlédnout. O všem vyrozuměla matku, [redacted], která věc ihned telefonicky oznámila prostřednictvím linky 158 na Obvodní oddělení Policie ČR ve Zlivi. Svědkyně [redacted] doplnila, že obžalovaného poté již telefonicky nekontaktovala a vyčkávala příjezdu policie, která se dostavila teprve následujícího dne, tedy 16.1.2007 v době kolem 9.00 hodin.

Vyjádření svědkyně [redacted] je plně podporováno výpovědí svědkyně [redacted], matky [redacted], která však, a to krajský soud musí poznamenat, měla informace o získání bankovky zprostředkované právě od [redacted]. Naproti tomu svědkyně byla přítomna nejen telefonické komunikaci mezi [redacted] a obžalovaným, kdy [redacted] použila její pevnou telefonní stanici, jak je zřejmé také ze zpráv společností Telefónica 02 Czech Republic, a.s., a ČESKÉ RADIOKOMUNIKACE a.s., ale byla to právě ona, kdo v 19.25 hodin dne 15.1.2007 oznámila prostřednictvím linky 158, že má doma padělanou bankovku české měny v nominální hodnotě 5.000, jak je zřejmé z výpisu z knihy fonogramů na č.l. 111 spisu.

Průběh komunikace mezi obžalovaným a [redacted] prostřednictvím mobilního telefonu je zřejmý nejen z výpovědi svědkyně [redacted], ale rovněž i z odborných vyjádření (kriminalistická počítačová expertiza), z nichž krajský soud zjistil, že to byl právě obžalovaný [redacted], kdo jako první prostřednictvím SMS zprávy kontaktoval [redacted], že má pro ni zákazníka (Itala) na jednu hodinu. Stalo se tak v 17.29.38 hodin dne 15.1.2007 (č.l. 38 spisu). S tímto důkazem koresponduje i vyjádření svědkyně [redacted] o tom, že v důsledku nedostatku kreditu volala z pevné linky své matky

obžalovanému na jeho mobilní telefon, což potvrzuje jednak zpráva společnosti ČESKÉ RADIOKOMUNIKACE a.s. (č.l. 55 spisu), jednak svědkyně [REDAKCE]. Obžalovaný poté komunikuje v době od 18.24 hodin do 18.36 hodin třemi textovými zprávami, jimiž [REDAKCE] sděluje, že již k ní veze klienta na erotické služby, ale protože má k dispozici pouze bankovku hodnoty 5.000,- Kč a ve Zlivi nemají na vrácení, potřebuje, aby disponovala částkou 3.500,- Kč. Je potřeba poznamenat, že po textové zprávě odeslané obžalovaným v 18.24.58 hodin bylo z mobilního telefonu svědkyně [REDAKCE] (nezjištěno z jaké SIM karty) vytočeno telefonní číslo obžalovaného, které měla uloženo v seznamu jako [REDAKCE], a z něhož byly svědkyni doručeny textové zprávy. Odborným zkoumáním se nepodařilo zjistit, zda byl uskutečněn telefonický hovor nebo pouze vytočeno telefonní číslo. Svědkyně [REDAKCE] k tomu uvedla, že mohla použít i druhou SIM kartu, avšak dalších podrobností neuvedla. Používání dvou mobilních telefonů [REDAKCE] potvrzuje i svědkyně [REDAKCE], stejně jako fakt, že její dcera poskytovala v té době erotické služby. Poskytování erotických služeb je však podle krajského soudu zřejmé rovněž z odborného vyjádření (kriminalistická počítačová expertiza), konkrétně ze smazaných SMS zpráv (č.l. 24-25 spisu) a výpovědi svědkyně [REDAKCE]. V hlavním líčení svědkyně [REDAKCE] pouze poznamenala, že obžalovanému telefonovala poté, co jí předal falešnou bankovku a odjel, s tím, že pokud jí nevrátí peníze, tak na něho podá trestní oznámení.

K odborným vyjádřením z oboru kriminalistická počítačová expertiza krajský soud podotýká, že při prvotním zkoumání SIM karty a mobilního telefonu [REDAKCE] [REDAKCE] nastal při zkoumání technický problém způsobený patrně chybou komunikačního protokolu, který je rozdílný pro každý typ a model mobilního telefonu. Z těchto důvodů se tato technická závada projevila nevypsáním SMS zpráv z paměti mobilního telefonu při prvotním zkoumání a stalo se tak teprve až při zkoumání následujícím. Zpracovatel odborného vyjádření zdůraznil, že běžnými uživatelskými prostředky není možné vkládat SMS spolu s odesílateli a časovými údaji, neboť tyto údaje přiděluje systém mobilního telefonu a GSM síť operátora. V případě přesunu zprávy dochází k přesunu se všemi těmito atributy a uživatel nemůže s těmito informacemi pracovat a může pouze celou SMS smazat. Nedošlo tedy ze strany další osoby k doplnění SMS zpráv do mobilního telefonu [REDAKCE] a chybějící údaje v původním výpise byly způsobeny technickými prostředky.

Krajský soud proto, v návaznosti na výše uvedená zjištění, činí dílčí závěr, že výpověď obžalovaného v části, kde uvádí, že nepředal falešnou bankovku [REDAKCE], byla vyvrácena výpovědi svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE], jakož i listinnými důkazy v podobě zpráv telekomunikačních společností a odborných vyjádření z oboru kriminalistická počítačová expertiza. Dalším důkazem, konkrétně výpisem z knihy fonogramů, je potvrzena výpověď svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] o tom, kdy a jakým způsobem byla oznámena trestná činnost Policii ČR, což dokládá i protokol o vydání bankovky a potvrzení o jejím odebrání.

K těmto důkazům, které svědčí o trestní odpovědnosti obžalovaného, přistupuje ještě odborné vyjádření z oboru kriminalistická daktyloskopická expertiza, z jehož závěrů vyplývá, že na bankovce, konkrétně na přední spodní části bankovky pod nápisem Česká národní banka, byl zajištěn otisk palce levé ruky obžalovaného [REDAKCE]. Tato zjištění stvrdil před soudem zpracovatel odborného vyjádření por. Bc. Vít Viktora, který zopakoval, že zkoumaná zajištěná stopa vykazovala dostatečný počet markantů, aby mohl zcela jednoznačně zjistit shodu s kontrolním otiskem podezřelé osoby, v tomto případě obžalovaného [REDAKCE]. Nevyloučil však, že na bankovce je více otisků obžalovaného, a této se dotkl ve více případech, nicméně pouze tento jeden otisk splňoval podmínku deseti markantů pro vyslovení jednoznačné shody. Svědek dále poznamenal, že kvalita otisku na bankovce je ovlivněna dobou, po kterou je bankovka v ruce držena a zároveň také záleží na intenzitě, tedy stisku papíru. Zpracovatel

odborného vyjádření kategoricky popřel, že by se otisk prstu obžalovaného mohl na bankovce ocitnout jiným způsobem než dotykem, například při přenosu bankovky a podobně, a připomněl, že on je jedinou osobou, která se podílela na zpracování odborného vyjádření. Podpis vedoucího Oddělení kriminalistické techniky a expertiz je na odborném vyjádření z důvodu, že zastupuje výše uvedené oddělení jako vedoucí, neboť je zapsáno jako znalecký ústav, a proto se jedná o formalitu.

Pokud krajský soud vypočítával důkazy, které svědčí o trestní odpovědnosti obžalovaného, tak nemůže opomenout vyjádření České národní banky, z jehož závěrů je zřejmé, že se jedná o padělek bankovky formou inkoustového tisku, u něhož chybí vodoznak, sklopný efekt a proužek a vlákna jsou vytištěna společně s hlavním tiskem. Použitý papír je silnější než papír pravý, platidlo je nemagnetické a rub je vzhledem k lici nesprávně orientován. Všechna tato zjištění vedla k závěru, že padělek (měna CZK, hodnota 5.000, vzor 1999, typ C/90, číslo B19 219652) byl hodnocen jako nejméně zdařilý, tedy stupněm nebezpečnosti číslo 5 (neumělý).

K těmto důkazům se v podobě nepřímých důkazů svědčících o trestní odpovědnosti obžalovaného připojuje i výpověď svědkyně [REDAKCE], která nejen v přípravném řízení, ale i u hlavního líčení, kategoricky vyvrátila výpověď obžalovaného v části, kde uváděl, že měl prostor pro samostatnou komunikaci s [REDAKCE], jejím chorvatským přítelem, s nímž žila v Rakousku. Z výpovědi této svědkyně soud zjistil, že [REDAKCE], který měl být podle obžalovaného osobou disponující s padělkem, a jenž měl dokonce s obžalovaným padělek nakoupit v Kaplici, byl po celou dobu pobytu v České republice se svou přítelkyní [REDAKCE] a navíc nedisponoval bankovkami české měny v nominální hodnotě 5.000 v době, kdy se s obžalovaným setkal na společném obědě v bytě rodičů [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] navíc vyloučila, že by [REDAKCE] s obžalovaným mohl komunikovat v češtině nebo maďarštině, jak obžalovaný uváděl, neboť těmito jazyky [REDAKCE] nekomunikoval a komunikace probíhala především v jazyce německém. Svědkyně [REDAKCE] navíc vyvrátila tvrzení obžalovaného o tom, že [REDAKCE] hodlal prodat v České republice vozidlo, ve kterém přicestoval, a výhrady měla i k typu, barvě a stáří vozidla, o němž hovořil obžalovaný.

V této souvislosti krajský soud poukazuje na tu část výpovědi svědkyně [REDAKCE], kde popisuje soužití se svojí dcerou v podnájmu v Českých Budějovicích a upřesňuje, že pokud obžalovaný hovořil o penězích, se kterými si její dcera [REDAKCE] hrála, tak se jednalo o dětské peníze, které bylo možné běžně zakoupit v prodejně hraček a v žádném případě se nejednalo o padělek bankovek. Svědkyně [REDAKCE] navíc vyvrátila ve své výpovědi i vyjádření obžalovaného o počtu klientů a objemu finančních prostředků z provozování erotických služeb v privátu v uvedené době.

Krajský soud zaregistroval, že obžalovaný poukazuje na nevěrohodnost svědkyně [REDAKCE] především v návaznosti na tu skutečnost, že nepřevzal dluh [REDAKCE] a jejích rodičů na svoji osobu a v podstatě je celé trestní řízení výsledkem dokonalé msty zosnované právě [REDAKCE]. Krajský soud podotýká, že obhajoba obžalovaného v tomto směru byla vyvrácena, neboť z výpovědi svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] nevyplývají žádné důvody, pro které by měla mít [REDAKCE], případně její matka nebo sestra, zájem na tom, aby byl obžalovaný trestně stíhán. Prvně dvě uvedené svědkyně nepopřely, že byla s obžalovaným vedena jednání o převzetí jejich dluhu za určitý finanční obnos, který však obžalovanému předaly, aniž by on na sebe dluhy převedl. Z těchto příčin podala [REDAKCE] trestní oznámení na obžalovaného [REDAKCE], které bylo usnesením policejního komisaře ze dne 7.9.2006, č.j. ORCB-3924-16/00P-CB-Tč-2006, podle § 159a odst. 1 tr.řádu odloženo, neboť nebylo zjištěno, že by se obžalovaný dopustil trestné činnosti a nebylo namístě vyřídit věc jinak. Svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděla, že společně

s [redacted] předaly obžalovanému 3.500,- Kč za převzetí dluhu. Z odůvodnění uvedeného rozhodnutí ovšem vyplývá, že měl převzít podle oznamovatelky [redacted] za převzetí dluhu ve výši 70.000,- Kč dne 19.6.2006 v době kolem 10.00 hodin finanční hotovost ve výši 13.000,- Kč. Svědkyně [redacted] k těmto rozdílným údajům uvedla, že sice v hotovosti předaly obžalovanému částku 3.500,- Kč, ale zbývající obnos zahrnuje nejen televizi a video, které si obžalovaný od [redacted] půjčil a nevrátil, ale i jiné drobné půjčky na benzín a jídlo. Podle názoru krajského soudu tímto vyjádřením svědkyně [redacted], podporovaného nepřímo i výpovědí svědkyně [redacted] a listinným důkazem v podobě odůvodnění napadeného usnesení, byly odstraněny rozpory ve výši finanční hotovosti, kterou měla [redacted] obžalovanému předat, neboť je evidentní, že při podání trestního oznámení svědkyně [redacted] neuvažovala pouze o částce 3.500,- Kč, kterou fyzicky obžalovanému předala, ale započítala do částky za převzetí dluhu i pohledávky, které v té době vůči obžalovanému měla nejen ona, ale i [redacted]. Nebylo tak krajským soudem shledáno, že by svědkyně [redacted] chtěla záměrně přivodit obžalovanému [redacted] újmu trestního stíhání, když to byl navíc obžalovaný [redacted], který v jedné ze svých výpovědí připustil, že video a televizi z majetku [redacted] dal do zastavárny a peníze, případně věci, jí do současné doby nevrátil. K odložení trestního oznámení [redacted] došlo z důvodu, že nebyly naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr.zákona (blíže policejním orgánem neodůvodněno).

Prvotní výpověď obžalovaného [redacted] z přípravného řízení, kde poukazoval na svůj pobyt na Slovensku v době, kdy měla být předána bankovka [redacted], je vyvrácena zprávou policejních orgánů (č.l. 113 spisu), ze které je zřejmé, že obžalovaný nemohl cestovat přes hraniční přechod Hranice na Moravě, neboť tento dne 4.1.2007 neexistoval - obžalovaný zároveň nebyl evidován v záznamech o kontrolovaných a odbavovaných osobách. O tom, že obžalovaný se v České republice zdržoval dne 11.1.2007 a 18.1.2007, svědčí zpráva Úřadu práce v Českých Budějovicích, založená na č.l. 109 spisu, z níž se podává, že dne 11.1.2007 byl obžalovaný zaevidován jako uchazeč o zaměstnání a řádně poučen o svých právech a povinnostech, což stvrdil svým podpisem; dne 18.1.2007 byl přítomen na jednání u této instituce, což opět stvrdil svým podpisem. Způsob a forma komunikace dne 15.1.2007 s [redacted] je jasně a zřetelně dokumentována odborným vyjádřením z oboru kriminalistické počítačové expertizy. Z tohoto důkazu je evidentní, především z SMS zpráv, že obžalovaný dne 15.1.2007 komunikoval formou SMS zpráv s [redacted] a jejich obsah napovídá tomu, že se v uvedené době zdržoval v blízkosti tehdejšího bydliště [redacted] (obžalovaný v jedné z SMS zpráv zmiňuje, že „jede“ - podle obsahu této a předchozích zpráv právě k [redacted]). V tomto směru ovšem krajský soud podotýká, že si je plně vědom toho, že tento důkaz nehovoří o přesné lokalizaci mobilní telefonní stanice odesílatele SMS zprávy, a proto vycházel soud pouze z obsahu zpráv.

Krajský soud se musel také zabývat výpovědí obžalovaného vztahující se k jeho komunikaci s policisty kpt. Janem Hovorkou, npor. Milanem Růžičkou a kpt. Zdeňkem Dufkem. Krajský soud předesílá, že ani jeden z těchto svědků nepotvrdil formu a obsah komunikace s obžalovaným v intencích, jak uváděl ve své výpovědi z přípravného řízení právě obžalovaný, a to nejen co do charakteru jejich vzájemného vztahu (obžalovaný je označoval jako kamarády, případně sebe považoval za osobu, která pomáhala policii v některých případech s odhalováním trestné činnosti), ale i co do obsahu informací sdělovaných o připravovaném trestním oznámení ze strany [redacted] na jeho osobu. Svědci npor. Milan Růžička a kpt. Zdeněk Dufek kategoricky odmítli, že by je obžalovaný v průběhu měsíce ledna kontaktoval nebo se je snažil kontaktovat v souvislosti s padělanými bankovkami v objektu policie na Lannově třídě v Českých Budějovicích, což ostatně dokumentuje i úřední záznam Policie ČR, založený na č.l. 132 spisu, z něhož je patrné, že provedeným šetřením u vedoucího oddělení ostrahy objektu nebylo zjištěno,

že by v měsíci lednu a únoru 2007 byl obžalovaný [REDAKCE] evidován jako osoba, která se dostavila do budovy Policie ČR v Českých Budějovicích v ulici Lannova nebo v ulici 28. října. V průběhu dokazování nebylo zjištěno, že by obžalovaný byl osobou, která pravidelně a dobrovolně informovala Policii ČR o páchání trestné činnosti jinými osobami, případně za tuto činnost byl placen. Pouze svědek kpt. Jan Hovorka u hlavního líčení naznačil, že na otázky, na které potřeboval znát odpověď, mu obžalovaný vždy odpověděl.

K místu předání bankovky [REDAKCE] obžalovaným, přesněji řečeno k výhledovým a meteorologickým podmínkám, si krajský soud opatřil zprávu Českého hydrometeorologického ústavu. Z této bylo zjištěno, že dne 15.1.2007 v době mezi osmnáctou až dvacátou hodinou bylo v Mydlovarech jasno, beze srážek a jiných jevů snižujících dohlednost. Slunce zapadlo v 16.32 hodin a konec stmívání (tj. konec občanského soumraku) nastal v 17.08 hodin.

V průběhu hlavního líčení krajský soud k návrhu obžalovaného provedl vyšetřovací pokus podle § 104c tr.řádu, v rámci něhož obžalovaný demonstroval, že z peněženky nemohl vyndat bankovku jednou rukou tak, aby peněženku držel ve stejné ruce, kterou vydává bankovku. Přestože tvrzení obžalovaného v tomto směru byla prokázána, jak vyplývá z průběhu vyšetřovacího pokusu zaznamenaného v protokolu o hlavním líčení a pořízené fotodokumentace, tak ve svém důsledku neznamenají změnu důkazní situace v této trestní věci. Svědkyně [REDAKCE] totiž nikdy netvrdila, jak mylně interpretoval obžalovaný, že by při předání bankovky držel v jedné ruce peněženku a stejnou rukou jí peníze předával. Svědkyně pouze uvedla, že se domnívá, že obžalovaný jí bankovku předal tak, že ji držel v jedné ruce. Z těchto důvodů krajský soud uzavírá, že vyšetřovací pokus neměl ve svém důsledku pro tuto trestní věc žádný význam.

K okolnostem předání bankovky hodlal krajský soud vyslechnout svědka [REDAKCE], kterého obžalovaný [REDAKCE] označil jako osobu, která řídila motorové vozidlo Škoda Favorit do obce Zahájí. Tento svědek, který se prokázal občanským průkazem Slovenské republiky, ovšem v rámci hlavního líčení využil svého zákonného práva nevypovídat, neboť je osobou blízkou ve smyslu § 100 odst. 2 tr.řádu k obžalovanému. Ještě před tímto vyjádřením ovšem poznamenal, že k trestné činnosti obžalovaného by se stejně nemohl vyjádřit, neboť o této nemá žádné informace. Obžalovaný zareagoval prohlášením, že soudu sdělil nesprávné jméno a adresu svědka, neboť vozidlo Škoda Favorit neřídil [REDAKCE], ale [REDAKCE] (v průběhu hlavního líčení pouze upřesnil, že svědek se zdržuje na ubytovně na Okružní ulici v Českých Budějovicích - přesnou adresu neuvedl).

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v zákoně (trestní řád) a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.

Po provedení všech důkazů měl doplňující důkazní návrhy v této trestní věci pouze obžalovaný, jak je zřejmé z jeho písemného důkazního návrhu na č.l. 324-325 spisu (doručeno krátce před hlavním líčením dne 14.12.2007) a jeho vyjádření u hlavního líčení. Krajský soud nepřistoupil k výslechům svědků kpt. Chromého a por. Jaromíra Tichého z Obvodního oddělení České Budějovice, kteří měli prověřovat trestní oznámení [REDAKCE] podané na obžalovaného z důvodu zpronevěry finančních prostředků. Obžalovaný těmito důkazy hodlal prokázat, že [REDAKCE], resp. její rodiče, po něm požadovali převzetí dluhu ve výši 220.000,- Kč až 240.000,- Kč, nikoliv 70.000,- Kč, jak uvedli ve svých výpovědích v řízení před

soudem a tím by bylo podpořeno jeho tvrzení o nevěrohodnosti výpovědí těchto svědkyň v tomto trestním řízení. Důvodem postupu krajského soudu bylo zjištění podávající se z usnesení výše uvedeného policejního orgánu ze dne 7.9.2006 (č.l. 116 spisu), z něhož je zřejmé, že svědkyně (a oznamovatelka) [redacted] od počátku deklarovala, že dluh, který měl obžalovaný převzít, byl ve výši 70.000,- Kč. Svědkyně [redacted] a [redacted] navíc u hlavního líčení vypovídaly ohledně okolností, za kterých měl obžalovaný dluh převzít, konstantně a shodně, přičemž logicky bylo svědkyni [redacted] vysvětleno, proč uváděla v trestním oznámení převzetí finanční hotovosti obžalovaným ve výši 13.000,- Kč. Z těchto příčin tedy krajský soud zamítl pro nadbytečnost důkazní návrh v podobě výsledku obou policistů, stejně jako na to navazující požadavek obžalovaného v podobě zajištění zpráv od jednotlivých společností za účelem zjištění, zda mají pohledávky vůči [redacted] a jejímu manželovi, případně [redacted] a [redacted].

Krajský soud si v průběhu řízení před soudem obstaral listinné důkazy v podobě zprávy z místa bydliště a opisu rejstříku trestů ke svědkyni [redacted] a z těchto důkazů, stejně jako obsahu její výpovědi, případně důkazů jiných, nenabyl dojmu, že by tato svědkyně vypovídala záměrně nepravdu a byla osobou nevěrohodnou. Z těchto důvodů vnímal důkazní návrhy v podobě zajištění opatrovnického spisu vedeného u Okresního soudu v Českých Budějovicích k její nezletilé dceři [redacted], jakož i výsledky jejího bývalého manžela [redacted] o jejích osobních poměrech, jako nadbytečné. Stejný závěr, tedy nadbytečnost důkazů, shledal i u listin požadovaných k osobě [redacted] k ukončení pracovního poměru v obchodní společnosti Makro v Hrdějovicích, který měl být podle jeho názoru skončen ze strany zaměstnavatele pro její protiprávní jednání. Krajský soud podotýká, že ani u této svědkyně nebyly zjištěny žádné důkazy svědčící pro závěr o nevěrohodnosti její výpovědi.

Další důkazní návrhy obžalovaného směřovaly k potvrzení závěru por. Bc. Víta Viktory, zpracovatele odborného vyjádření z oboru kriminalistická daktyloskopická expertiza. Svědek v řízení před soudem velmi zevrubně popsal současné metody daktyloskopické expertizy, které jsou využívány i na pracovišti, kde působí, jež má statut znaleckého ústavu. Závěry zpracovatele byly podpořeny fotodokumentací (č.l. 63 spisu), ze které je zřejmé, na kterých místech na padělané bankovce byl otisk obžalovaného zajištěn. Navíc sám zpracovatel poukázal na to, že podpis mjr. Bc. Zdeňka Koperdáka, který byl v rozhodné době vedoucím Oddělení kriminalistické techniky a expertiz Správy Jihočeského kraje České Budějovice, je pouhou formalitou. Zpracovatel, por. Bc. Vít Viktora, není zapsán v seznamu znalců pro daný obor, zatímco uvedené oddělení je evidováno jako znalecký ústav, a proto musí být na každém odborném vyjádření podpis nejen zpracovatele, ale také vedoucího příslušného znaleckého ústavu. Vzhledem k těmto zjištěním krajský soud nevyhověl důkaznímu návrhu v podobě výsledku svědka mjr. Bc. Zdeňka Koperdáka a vyžádání grafického znázornění, z něhož by byl zřejmý otisk palce obžalovaného na bankovce, neboť v tomto směru bylo vyjádření svědka por. Bc. Víta Viktory naprosto vyčerpávající.

Dalším z důkazních návrhů obžalovaného byl opakovaný požadavek na výslech svědka [redacted], bývalého přítele svědkyně [redacted]. Přestože svědkyně [redacted] několikrát zmínila, že [redacted] je občan Chorvatské republiky, zatímco její sestra [redacted] tvrdila, že je [redacted] a obžalovaný [redacted] o [redacted] hovoří jako o Albánci, tak tyto rozpory jsou jediné, které lze ve vztahu k této osobě v této trestní věci shledat. Je předpoklad, že [redacted] je skutečně chorvatský státní příslušník, neboť lze očekávat, že [redacted] bude mít, jako jeho bývalá družka, nejpřesnější informace o jeho státní příslušnosti, nicméně pro tuto trestní věc státní příslušnost [redacted] není stejně významná. Svědkyně [redacted] na několika místech ve svých výpovědích opakovaně potvrdila, že [redacted] se po celou dobu pobytu na území České republiky vyskytoval pouze v její přítomnosti, tento neměl možnost o samotě komunikovat s obžalovaným a navíc ani nehovořil řečmi (maďarština, čeština), kterými by mohl s obžalovaným komunikovat, jak uváděl.

Pakliže nejen [REDAKCE], ale ani [REDAKCE], nezaregistrovaly po celou dobu u [REDAKCE] falešné bankovky, nepovažuje jeho výslech krajský soud za potřebný. Důkazní návrh obžalovaného byl proto pro nadbytečnost zamítnut.

V návaznosti na obsáhlou a zevrubnou výpověď svědkyně [REDAKCE], a vyjádření svědkyně [REDAKCE], vnímal krajský soud výslech svědka [REDAKCE], u něhož nebylo obžalovaným sděleno ani konkrétní místo bydliště a datum jeho narození, jenž měl být osobou, která měla řídit v inkriminovanou dobu osobní motorové vozidlo Škoda Favorit hnědé barvy, jako nadbytečný, neboť dosavadní důkazní situace umožňuje rozhodnutí ve věci samé. V této souvislosti nelze nepřipomenout, že ještě před výslechem svědkyně [REDAKCE] krajský soud vyhověl důkaznímu návrhu obžalovaného a předvolal svědka [REDAKCE], aby po výpovědi tohoto svědka obžalovaný soudu sdělil, že se nejednalo o [REDAKCE], nýbrž o [REDAKCE]. Změna v postoji soudu ve vztahu k potřebě výslechu řidiče motorového vozidla Škoda Favorit je tak dána výpovědí svědkyně [REDAKCE], po níž krajský soud dospěl k závěru, že důkazní situace v této trestní věci umožňuje rozhodnutí ve věci samé.

Provedené důkazy soud hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr.řádu na základě vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění krajský soud činil průběžně, a proto na ně v potřebné míře odkazuje.

Obžalovaný [REDAKCE] v průběhu celého trestního řízení pachatelství na trestné činnosti popíral, a pokud v jedné ze svých výpovědí připustil, že předal [REDAKCE] padělanou bankovku, tak záhy v další výpovědi od tohoto vyjádření ustoupil. Krajský soud velmi pečlivě posuzoval výpověď obžalovaného z hlediska její věrohodnosti a dospěl k závěru, že tuto nelze hodnotit jako nevěrohodnou ve svém celku, neboť obžalovaný v některých pasážích vypovídá pravdivě a jeho výpověď je prokázána i dalšími důkazy, nicméně pokud se obžalovaný vyjadřoval v jednotlivých pasážích k okolnostem přímo souvisejících s trestnou činností, tak v těchto směrech byla jeho výpověď vždy spolehlivě vyvrácena provedenými důkazy. Krajský soud obžalovanému nijak v tomto směru neupírá právo ve smyslu § 33 odst. 1 tr. řádu hájit se způsobem, jakým uzná za vhodné, kdy má dokonce i výsostné právo lhát, na straně druhé ovšem nemůže při takovém zjištění (tedy, že obžalovaný nevypovídá pravdu) automaticky hodnotit výpověď obžalovaného nevěrohodnou a nepravdivou jako celek. Takové hodnocení výpovědi obžalovaného nelze zásadně vnímat jako „vybírání si“ jednotlivých pasáží z jeho výpovědi podle potřeb hodnocení důkazů ze strany soudu, právě naopak.

Krajský soud v podstatě odkazuje na hodnocení výpovědi obžalovaného v předchozích pasážích odůvodnění a shrnuje, že obhajoba obžalovaného v této trestní věci není konstantní, průběžně se vyvíjela a vyjádření v rámci jeho výpovědi, ať již v přípravném řízení nebo u hlavního líčení, vždy odpovídají důkazní situaci. Pokud v této trestní věci vyšel najevo důkaz, který vyvracel či zpochybňoval jeho obhajobu, nabízel obžalovaný vždy obhajobu novou, jež však byla vždy dalšími provedenými důkazy bezpečně vyvrácena. Nepřehlédnutelné je i opakované protirečení si obžalovaného v jednotlivých výpovědích, kdy se tak stalo často i v rámci výpovědi jediné. Krajský soud proto nemohl vycházet z tvrzení obžalovaného vztahujícího se ke vzniku otisku palce levé ruky na padělané bankovce a jejího možného způsobu předání [REDAKCE]. Pakliže krajský soud zmínil, že v některých pasážích byla výpověď obžalovaného shledána věcně správnou a věrohodnou, stalo se tak vždy ve vztahu k okolnostem, které se sice vztahovaly k této trestní věci (například výpovědi svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] byla potvrzena výpověď obžalovaného v části, kde uváděl, za jakých okolností se s nimi seznámil, jaké služby svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] prováděly), nicméně pokud se obžalovaný vyjadřoval ke konkrétním skutečnostem, které se přímo vztahovaly k okolnostem předání falešné bankovky, byla jeho

výpověď vždy vyvrácena provedenými důkazy.

Krajský soud proto uzavřel, že z výpovědi obžalovaného nelze činit skutková zjištění, naproti tomu tato lze činit ze všech dalších důkazů, které byly před soudem provedeny. Žádný ze svědků, který před soudem vypovídal, případně jeho výpověď byla čtena za užití § 211 odst. 1 tr. řádu, neměl k obžalovanému osobní vztah (s výjimkou svědka [REDAKCE], který nevypovídal) a nebyl u nich zjištěn důvod či okolnost, pro kterou by vypovídali v jeho prospěch či neprospěch. Pochybnosti o věrohodnosti svědků nevznikly ani u klíčové svědkyně [REDAKCE], které předal obžalovaný bankovku, neboť ze zprávy z místa bydliště je zřejmé, že tato požívá dobré pověsti a doposud nebyla ani soudně trestána, jak vyplývá z jejího opisu rejstříku trestů. Protože výpověď této svědkyně byla shledána konstantní, nerozporuplná a byla podpořena dalšími důkazy, nepřistoupil soud k přihrání znalce z příslušného oboru, který by posoudil její věrohodnost.

Trestná činnost obžalovaného, pokud bude soud činit závěrečná shrnutí, byla prokázána především výpověďmi svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], jakož i důkazy listinnými v podobě padělané bankovky, vyjádření České národní banky a odborných vyjádření z oboru kriminalistická počítačová expertiza a kriminalistická daktyloskopická expertiza (toto vyjádření bylo podrobně rozvedeno u hlavního líčení výpovědí svědka por. Bc. Víta Viktory). Významné byly i další důkazy, konkrétně zprávy provozovatelů telekomunikačních služeb vztahujících se k telefonní stanici užívané svědkyní [REDAKCE], či výpis z knihy fonogramů a zprávy Policie ČR, vyvracející obhajobu obžalovaného o jeho pohybu v inkriminované době mimo území České republiky (podpořeno i zprávou Úřadu práce v Českých Budějovicích). V tomto směru krajský soud musí zmínit i vyjádření policistů kpt. Jana Hovorky, npor. Milana Růžičky a kpt. Milana Dufka, kteří vyvrátili výpověď obžalovaného v části, kde uváděl jakým způsobem se tyto osoby snažily upozornit na připravované trestní oznámení [REDAKCE] na jeho osobu.

Trestného činu padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst. 2, alinea druhá, se dopustí ten, kdo padělané peníze udá jako pravé. Padělanými penězi (bankovkami nebo mincemi) se rozumí nejen české, ale i jiné než tuzemské peníze, které byly padělané. Padělanými penězi jsou jakékoliv napodobeniny, které vzhledem ke své kvalitě mohou být při udávání, třeba jen za určitých okolností (například při placení za snížené viditelnosti a v podobných situacích), zaměněny s pravými penězi a dostat se tak do oběhu (srov. R 3/1991-I.). Pro naplnění trestní odpovědnosti obžalovaného pro tento trestný čin je podstatné, aby padělané peníze budily zdání peněz pravých (platných). Nelze proto jako padělané vnímat peníze, které nemají podobu peněz a slouží například k různým společenským hrám. Krajský soud tím poukazuje na případy, kdy pachatel jinému předstírá, že mu předává pravé peníze, přitom se ale jedná o takové jejich napodobeniny, které nejsou vůbec schopny plnit funkci oběživa nebo platidla (například bankovce odpovídá jen tvarově, popřípadě se jedná o barevně přizpůsobený kus papíru). V takovém případě neudává padělané peníze, ale pouze uvádí jiného v omyl ve smyslu § 250 tr. zákona (trestný čin podvodu).

Znak *udá jako pravé* znamená, že pachatel učiní jakékoliv jednání, které směřuje k uvedení takových peněz do oběhu nebo je přímo sám uvede do oběhu, aniž by je padělal nebo pozměnil. Jde tedy o veškeré jednání, které je relevantní z právního hlediska, jímž se padělky dostávají z držení osoby jedné do držení osoby jiné. Trestný čin je v tomto případě dokonán až udáním takových peněz jako pravých. Pro naplnění tohoto znaku tedy stačí jakékoliv odevzdání padělaných peněz jiné osobě jako pravých, například při placení za poskytnuté služby (R 58/1978).

Ze zprávy České národní banky, jakož i padělku samotného, který měl krajský soud k dispozici, nabyt krajský soud přesvědčení, že ačkoliv se jedná o padělek velmi nízké kvality, u

něhož je dokonce rub vzhledem k líci nesprávně orientován, tak se nejedná o napodobeninu, která by nebyla schopna plnit funkci oběživa a platidla. Padělaná bankovka je totiž nejen velikostí, ale i provedením naprosto shodná s bankovou pravou, a přestože je použit silnější papír než pravý, tak se nejedná o natolik silný papír, který by při letném nebo rychlém předání bankovky automaticky vzbudil zdání o tom, že se jedná o bankovku falešnou. Na líci bankovky je dokonce vytištěn i ochranný proužek včetně vláken, přičemž absence vodoznaku a sklopného efektu je možné zjistit zpravidla teprve při podrobnějším zkoumání bankovky nebo při platbě za velmi dobrých viditelnostních podmínek. Naproti tomu nesprávná orientace rubu bankovky vzhledem k líci je zřejmá při jakémukoliv disponování či manipulaci s bankovkou, avšak předpokládá, že osoba, které je bankovka předána, tuto při převzetí, či manipulaci s ní, otočí, jinými slovy, není zřejmá při manipulaci s bankovkou, pokud je otočena na rub nebo líc. Pravdou však zůstává, že tato skutečnost velmi výrazně snižuje kvalitu padělku, na straně druhé sama o sobě v tomto případě neznamená, vzhledem k ostatním markantům padělané bankovky, že by se jednalo o napodobeninu bankovky, která by nebyla schopna plnit funkci oběživa.

Krajský soud je přesvědčen, že obžalovaný velmi dobře věděl, že se jedná o padělanou bankovku. Je sice pravdou, že otisk prstu palce levé ruky obžalovaného byl zajištěn pouze na lícové straně, nicméně způsob a okolnosti předání bankovky svědkyní [REDAKCE] jednoznačně nasvědčují pro závěr soudu, že obžalovaný velmi dobře věděl, že předává padělek, který není příliš kvalitní, právě s ohledem na špatnou orientaci rubu bankovky k líci. Obžalovaný si nepochybně uvědomoval omezenou možnost udání bankovky v rámci běžného platebního styku, například při platbě za služby nebo zboží v běžné obchodní síti, a proto přichází se způsobem, který mu zvyšuje šanci v době předání bankovky zajistit si finanční prospěch. Obžalovaný nepochybně využil určité naivity svědkyně [REDAKCE], když od ní pod záminkou zálohy za poskytnutí erotických služeb v podstatě vylákal částku 3.500,- Kč, nicméně samotný průběh předání falešné bankovky měl evidentně velmi dobře připraven. Nejen, že způsob celé transakce, míněno předplacení erotických služeb při platbě bankovou nominální hodnoty 5.000,- Kč, projednal se svědkyní [REDAKCE] telefonicky a osobně, ale i samotné provedení předání bankovky (obžalovaný přijíždí v pozdní večerní hodinu, kdy je tma, zastavuje na místě, kde není funkční veřejné osvětlení a umělé osvětlení z přilehlé teplárny není příliš silné, bankovku předává velmi rychle svědkyni [REDAKCE] a po převzetí 3.500,-Kč urychleně nasedá do vozu na místo spolujezdce a nabádá řidiče k rychlému odjezdu, což se také stalo) svědčí o promyšlenosti jeho jednání. Svědkyně [REDAKCE] tak nejen pro rychlost, jakou jí obžalovaný bankovku předal a po převzetí finančních prostředků z jejích rukou opustil místo, ale i pozdní noční hodinu a velmi špatnou viditelnost, neměla prakticky žádnou šanci zjistit, že bankovka je falešná ještě za přítomnosti obžalovaného, aby mu jí případně mohla vrátit. Nelze také přehlédnout, že svědkyně doposud nebyla konfrontována s falešnými bankovkami a ani osobu obžalovaného s nimi neměla důvod spojovat. Nebyla tak zavdána příčina k obavám, že by jí obžalovaný mohl předat falešnou bankovku. Ze všech těchto důvodů krajský soud uzavírá, že obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst. 2, alinea druhá, tr. zákona.

Při posuzování stupně nebezpečnosti činu pro společnost, dále také jen společenská nebezpečnost, soud vycházel z kritérií zakotvených v § 3 odst. 4 tr. zákona. Tento výčet pokrývá v podstatě všechny v úvahu přicházející faktory, na kterých společenská nebezpečnost závisí. Soud při určování stupně společenské nebezpečnosti nepřihlížel jen k okolnostem, které zakládají znaky trestného činu, jímž byl obžalovaný uznán vinným, nýbrž i k dalším okolnostem, které sice nejsou nutné k naplnění znaků trestného činu, ovšem charakterizují spáchaný skutek nebo jeho pachatele a mají vliv na jeho konkrétní společenskou nebezpečnost. Nelze proto některá z těchto hledisek posuzovat izolovaně mimo rámec stupně společenské nebezpečnosti. Význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, je tím významnější, čím nebezpečnější jsou útoky vedené proti němu. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem státu na ochranu českých peněz, která je v trestním

zákoně provedena v souladu s mezinárodní Úmluvou o potírání penězokazectví, jež byla vyhlášena ve Sbírce zákonů dne 5.2.1932 pod číslem 15/1932 Sb. Při posouzení provedení činu, který zahrnuje druh a povahu jednání a použité prostředky, lze s poukazem na předchozí závěry konstatovat, že obžalovaný se dopustil jednání úmyslně ve formě úmyslu přímého [§ 4 písm. a) tr. zákona].

Stupeň společenské nebezpečnosti byl hodnocen jako velmi vysoký s ohledem na formu úmyslu, osobu pachatele a způsob provedení trestné činnosti (průběh udání bankovky). Na straně druhé byl snižován skutečností, že obžalovaný udal padělanou bankovku pouze v jediném případě a tato byla velmi nízké kvality, která by v běžném způsobu platebního styku byla s největší pravděpodobností odhalena a nezpůsobila by tak konečnému příjemci škodu, která byla v této trestní věci velmi nízká.

K majetkovým a osobním poměrům obžalovaného soud zjistil, že jmenovaný je rozvedený a otcem tří dětí, z nichž dvě jsou nezletilé. V současné době vykonává trest odnětí svobody ve Vazební věznici Plzeň, kde je krátce pracovníě zařazen v dělnické profesi (obžalovaný má pouze základní vzdělání) s průměrným hrubým měsíčním příjmem ve výši 4.500,- Kč. Obžalovaný nemá žádné zdravotní potíže, které by ho omezovaly při výkonu výdělečné činnosti. Z hlediska majetkových poměrů je možno na obžalovaného nahlížet jako na osobu nemajetnou, neboť nevlastní žádné nemovitosti nebo movité věci vyšší hodnoty.

Při úvahách o výměře a druhu trestu přihlédl soud ke všem okolnostem, jak mu ukládají ustanovení § 23 odst. 1 tr. zákona a § 31 odst. 1 tr. zákona. Soud při stanovení druhu a výměry trestu přihlédl zejména ke zjištěnému stupni společenské nebezpečnosti (§ 3 odst. 4 tr. zákona), možnostem nápravy a poměrům pachatele. K samotným úvodním úvahám soudu o druhu a výměře trestu je potřeba uvést, že obžalovaný se dopustil úmyslného trestného činu, za který byl ohrožen možností uložení trestu odnětí svobody v trvání pět až deset let.

Obžalovaný [redacted] se trestné činnosti dopustil jako osoba v minulosti opakovaně soudně trestaná pro spáchání úmyslného trestného činu (celkem v patnácti případech) a z těchto příčin mu nesvědčí polehčující okolnost v podobě vedení řádného života ve smyslu § 33 písm. g) tr.zákona, právě naopak, jedná se o přitěžující okolnost ve smyslu § 34 písm. l) tr.zákona. Další přitěžující okolnost v podobě spáchání více trestných činů ve smyslu § 34 písm. k) tr. zákona je nutno u obžalovaného rovněž zohlednit, neboť tato přitěžující okolnost je důsledkem uplatňování absorpční zásady při trestání souběhu a je potřeba ji aplikovat i při ukládání souhrnného trestu ve smyslu § 35 odst. 2 tr. zákona. Obžalovanému výrazně přitěžuje také zjištění, že se trestné činnosti dopouští krátce poté, co byl v jiných jeho trestních věcech vyneseno, byť nepravomocný, odsuzující rozsudek, jímž mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody (konkrétně v trestních věcech vedených u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 3 T 57/2006 a 3 T 125/2006). Je tak evidentní, že ani uložené tresty odnětí svobody neměly pro obžalovaného odstrašující účinek a evidentně ho nepřiměly k vedení řádného života a znovu se dopustil úmyslné majetkové trestné činnosti, ostatně jako ve všech případech, pro které byl odsouzen. Obžalovaný se navíc trestné činnosti dopouští jednak ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem z rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 6T 138/2003, jednak ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 3T 50/2006 a posléze z rozhodnutí stejného soudu pod sp.zn. 3T 150/2005.

Krajský soud musel při ukládání trestu, v návaznosti na ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákona, zohlednit, že v době rozhodování obžalovaný musí vykonat trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců z rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp.zn. 3 T 125/2006, dále trest v trvání dvaceti měsíců z rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích, sp.zn. 3 T 57/2006, a navíc je reálně ohrožen výkonem trestu odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců

z rozhodnutí stejného soudu pod sp.zn. 6 T 138/2003, neboť přichází v úvahu rozhodnutí o neosvědčení jeho osoby ve zkušební době podmíněného odsouzení.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti uložil soud obžalovanému trest v polovině zákonné trestní sazby, tedy ve výměře sedmi let a šesti měsíců. Trest obžalovaného byl koncipován jako souhrnný za užití § 35 odst. 2 tr.zákona, neboť projednávané trestné činnosti se dopustil dříve, než byl za jeho další trestnou činnost v jiné trestní věci soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek, jenž nabyl právní moci dne 4.5.2007. Tímto rozhodnutím byl obžalovaný [redacted] odsouzen za jím spáchaný trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 tr.zákona (trestní věc vedená u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 3 T 19/2007). Za užití § 35 odst. 2, věta druhá, tr.zákona byl zrušen výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Krajský soud je názoru, že takto vyměřený trest, s přihlédnutím k trestům, které obžalovaný musí vykonat, a jejichž výkon mu reálně hrozí, plně postačí k jeho nápravě a není potřeba na obžalovaného působit dalším, případně přísnějším, trestem. Obžalovaný byl pro výkon trestu odnětí svobody při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 39a odst. 2, písm. c) tr. zákona zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný v současnosti vykonává trest odnětí svobody v tomto typu věznice, má zde i stálé zaměstnání a je proto reálný předpoklad, že kromě úspěšné resocializace bude schopen v rámci pracovního zařazení ve výkonu trestu odnětí svobody hradit nejen výživné na své nezletilé děti, ale i náklady spojené s výkonem trestu odnětí svobody a náhradu škody.

Poškozená [redacted] se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody proti obžalovanému s částkou ve výši 3.500,- Kč. Požadavek náhrady škody odůvodnila tím, že v důsledku podvodného jednání ze strany obžalovaného, kdy od ní vylákal částku 3.500,- Kč, představující, po zaplacení zálohy (1.500,- Kč) na jí v budoucnu poskytnuté erotické služby cizímu státnímu příslušníkovi a převzetí falešné bankovky, obnos, o který se zmenšil její majetek. V rámci prováděného dokazování bylo zjištěno, že výše škody způsobené [redacted] má přímou návaznost na jednání obžalovaného, které nemohlo být posouzeno rovněž jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zákona jen proto, že škoda způsobená [redacted] nedosahuje výše škody nikoli nepatrné ve smyslu § 89 odst. 11 tr. zákona. Tato zjištění však nebrání vyhovění požadavku na náhradu škody poškozené [redacted], právě naopak, neboť poskytnutým plněním z její strany oproti předané falešné bankovky obžalovaným se její majetek snížil o částku ve výši 3.500,- Kč. Z těchto příčin krajský soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozené [redacted] částku ve výši 3.500,- Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu, § 252 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. řádu).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 14. prosince 2007

JUDr. Daniel Prouza, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Nešpůrková